НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 49-353-03-10
Дата: 31 / 05 2023 г.
1720

Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ДЕВЕТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ

Д О К Л А Д

Относно: общ законопроект на приетите на 25.05.2023 г. на първо гласуване законопроект за изменение и допълнение на Закона за защита от домашното насилие, № 49-354-01-7, внесен от Корнелия Петрова Нинова и група народни представители на 20.04.2023 г. и законопроект за изменение и допълнение на Закона за защита от домашното насилие, № 49-354-01-10, внесен от Бойко Методиев Борисов и група народни представители на 26.04.2023 г., изготвен на основание чл. 78, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание.

Общ проект!

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за защита от домашното насилие

(обн., ДВ, бр. 27 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 82 от 2006 г., бр. 102 от 2009 г., бр. 99 от 2010 г., бр. 50 от 2015 г. и бр. 24 и 101 от 2019 г.)

Вариант I

§ 1. Член 1 се изменя така:

„Чл. 1. (1) Този закон урежда:

1. правата на лицата, пострадали от домашното насилие;

2. мерките за защита от домашното насилие;

3. органите и механизмите за провеждане на държавната политика за превенция и защита от домашното насилие и взаимодействието между тях;

4. програмите за превенцията и специализираните услуги за предоставяне на защита, помощ и подкрепа на лица, пострадали от домашното насилие или в риск;

5. производството за налагане на мерки за защита от домашното насилие;

6. мерките за осигуряване на защита въз основа на Регламент (ЕС) № 606/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела (ОВ, L 181/4 от 29 юни 2013 г.).

(2) Държавата провежда последователна държавна политика в областта на домашното насилие чрез координиране, прилагане, наблюдение и оценка на политиките и мерките за предотвратяване и борба с домашното насилие.

(3) Мерките по този закон не изключват гражданската, административнонаказателната и наказателната отговорност на извършителя."

Вариант II

§ 1. Член 1 се изменя така:

„Чл. 1. (1) Този закон урежда:

1. правата на лицата, пострадали от домашното насилие;

2. мерките за защита от домашното насилие;

3. органите и механизмите за провеждане на държавната политика за превенция и защита от домашното насилие и взаимодействието между тях;

4. програмите за превенцията и специализираните услуги за предоставяне на защита, помощ и подкрепа на лица, пострадали от домашното насилие или в риск;

5. производството за налагане на мерки за защита от домашното насилие;

6. мерките за осигуряване на защита въз основа на Регламент (ЕС) № 606/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела (ОВ, L 181/4 от 29 юни 2013 г.).

(2) Законът има за цел:

1. да даде бърза и ефективна защита и да осигури помощ и подкрепа на лица, пострадали от домашното насилие или в риск;

2. да упражни превантивно и възпиращо действие върху извършителя

на насилието.”.

Вариант I

§ 2. Създава се чл.1а:

„Чл. 1а. Законът има за цел да даде бърза и ефективна защита и да осигури помощ и подкрепа на лица, пострадали от домашното насилие или в риск и да упражни превантивно и възпиращо действие върху извършителя на насилието.”

Вариант II

§ 2. Създава се чл. 1а:

„Чл. 1а. (1) Държавата провежда последователна държавна политика в областта на домашното насилие чрез координиране, прилагане, наблюдение и оценка на политиките и мерките за предотвратяване и борба с домашното насилие.

(2) Мерките по този закон не изключват гражданската, административнонаказателната и наказателната отговорност на извършителя.”.

§ 3. В чл. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата „емоционално“ и запетаята пред нея се заличават.
2. В ал. 2 думите „и емоционално” се заличават.
3. Създава се ал. 3:

„**(3)** Актовете по ал. 1 и 2 може да се извършват чрез действие или бездействие.“

Вариант I

§ 4. В чл. 3 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 8 думите „или приемен родител“ се заменят с „лице, на което са възложени грижи за детето, или лице, на което детето е поверено“ и пред тях се поставя запетая.

2. Точка 9 се изменя така:

„9. лице, което е роднина по права или по съребрена линия до четвърта степен включително, на лицето, с което се намира или е било във фактическо съпружеско съжителство;“.

3. Създава се т. 11:

„11. лице, което е съпруг или бивш съпруг на родителя."

Вариант II

§ 4. В чл. 3 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 9 се изменя така:

„9. лице, което е роднина по права или по съребрена линия до четвърта степен включително, на лицето, с което се намира или е било във фактическо съпружеско съжителство;".

2. Създава се т. 11;

„11. лице, което е съпруг или бивш съпруг на родителя.".

§ 5. В чл. 4 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„**(2)** По искане на пострадалото лице държавните и общинските органи, лечебните заведения и юридическите лица, които осъществяват дейност по превенция и защита от домашното насилие, са длъжни в срок до 24 часа да препратят до съответния районен съд молбата за образуване на производство по издаване на заповед за защита."

2. Досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4.

Вариант I

§ 6. Член 5 се изменя така:

„Чл. 5. (1) Мерките за защита от домашното насилие са:

1. задължаване на извършителя да се въздържа от извършване на домашно насилие;

2. отстраняване на извършителя от съвместно обитаваното жилище за срока, определен от съда;

3. забрана на извършителя да приближава пострадалото лице, жилището, местоработата и местата за социални контакти и отдих на пострадалото лице при условия и в срок, определени от съда;

4. забрана на извършителя да осъществява контакт с пострадалия под каквато и да е форма, включително по телефон, чрез електронна или обикновена поща и факс, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация при условия и в срок, определени от съда;

5. временно определяне местоживеенето на детето при пострадалия родител или при родителя, който не е извършил насилието, при условия и

в срок, определени от съда, ако това не противоречи на интересите на детето;

6. задължаване на извършителя на насилието да посещава специализирани програми за преодоляване на агресията и справяне с гнева;

7. забрана за издаване на разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на оръжие, на боеприпаси, на взривни вещества и на пиротехнически изделия по Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия или прекратяване на валидността на издадено разрешение за срок, определен от съда;

8. насочване на пострадалите лица за ползване на специализирани услуги за защита, помощ и подкрепа или програми за възстановяване;

9. насочване на пострадалите деца за ползване на специализирани услуги за защита, помощ и подкрепа на деца, жертви или свидетели на насилие.

(2) Мерките по ал. 1, т. 2, 3, 4, 5 и 7 се налагат за срок от 3 до 18 месеца при приспадане на срока на действие на мерките при издадена заповед за незабавна защита по чл. 18 и 19.

(3) В производство по този закон съдът извършва задължителна преценка за налагане на мярката по ал. 1, т. 5, когато пострадалият и извършителят имат дете.

(4) Съдът може да постанови като защитна мярка режимът на лични отношения между дете и родител, извършител на домашно насилие, който е определен по Семейния кодекс, да се осъществява за срока по ал. 2 в защитена среда, предоставена в специализирана услуга по този закон или осигурена от доставчик на социална услуга по настоящия адрес на детето или на друг адрес, на който то фактически пребивава, под надзор на психолог или социален работник.“

Вариант II

§ 6. Член 5 се изменя така:

„Чл. 5. (1) Мерките за защита от домашното насилие са:

1. задължаване на извършителя да се въздържа от извършване на домашно насилие;

2. отстраняване на извършителя от съвместно обитаваното жилище за срока, определен от съда;

3. забрана на извършителя да приближава пострадалото лице, жилището, местоработата и местата за социални контакти и отдих на пострадалото лице при условия и в срок, определени от съда;

4. забрана на извършителя да осъществява контакт с пострадалия под каквато и да е форма, включително по телефон, чрез електронна или обикновена поща и факс, както и чрез всякакви други средства и системи за комуникация при условия и в срок, определени от съда;

5. временно определяне местоживеенето на детето при пострадалия родител или при родителя, който не е извършил насилието, при условия и в срок, определени от съда, ако това не противоречи на интересите на детето;

6. задължаване на извършителя на насилието да посещава специализирани програми за преодоляване на агресията и справяне с гнева;

7. забрана за издаване на разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на оръжие, на боеприпаси, на взривни вещества и на пиротехнически изделия по Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия или прекратяване на валидността на издадено разрешение за срок, определен от съда;

8. насочване на пострадалите лица за ползване на специализирани услуги за защита, помощ и подкрепа или програми за възстановяване.

(2) Мерките по ал. 1, т. 2, 3, 4, 5 и 7 се налагат за срок от 3 до 18 месеца при приспадане на срока на действие на мерките при издадена заповед за незабавна защита по чл. 18 и 19.

(3) В производство по този закон съдът извършва задължителна преценка за налагане на мярката по ал. 1, т. 5, когато пострадалият и извършителят имат дете.

(4) Съдът може да постанови като защитна мярка режимът на лични отношения между дете и родител, извършител на домашно насилие, който е определен по Семейния кодекс, да се осъществява за срока по ал. 2 в защитена среда, предоставена в специализирана услуга по този закон или осигурена от доставчик на социална услуга по настоящия адрес на детето или на друг адрес, на който то фактически пребивава, под надзор на психолог или социален работник.“.

§ 7. Член 6 се отменя.

Вариант I

§ 8. Създават се глави първа „а“, първа „б“, първа „в“ и първа „г“:

„Глава първа „а“
Национален съвет за превенция и защита от домашното насилие

Чл. 6а. (1) Към Министерския съвет се създава Национален съвет за превенция и защита от домашното насилие, наричан по-нататък „Националният съвет“.

(2) Националният съвет е специализиран постоянно действащ колективен и консултативен орган за осъществяване на държавната политика по превенция и защита от домашното насилие чрез координация, наблюдение и оценка на политиките и мерките за предотвратяване и борба с домашното насилие.

(3) Председател на Националния съвет е заместник-министър председател, определен от Министерския съвет. Заместник-председател на Националния съвет е министърът на правосъдието.

(4) В състава на Националния съвет се включват министърът на вътрешните работи, министърът на труда и социалната политика, министърът на здравеопазването, министърът на образованието и науката, министърът на младежта и спорта, председателят на Държавната агенция за закрила на детето, изпълнителният директор на Агенцията за социално подпомагане, изпълнителният директор на Националното сдружение на общините в Република България.

(5) В състава на Националния съвет се включват представители на юридически лица с нестопанска цел, които осъществяват дейност по превенция и защита от домашното насилие. Организациите, които представляват тези членове на Съвета, и свързаните с тях лица не могат да участват с проекти за финансиране по реда на чл. 6е, ал. 6 на този закон.

(6) В заседанията на Националния съвет по покана от председателя могат да участват омбудсманът на Република България, народни представители, представители на органите на съдебната власт, представители на академичните среди, представители на юридически лица и международни организации с представителства в страната, които извършват дейност по превенция и защита от домашното насилие, ръководители на други държавни органи, представители на органи на

местното самоуправление и местната администрация, на професионални и граждански организации, други длъжностни лица и експерти.

(7) Административно-техническото, организационното, експертното и финансовото обслужване на Националния съвет се осъществява от администрацията на Министерския съвет.

(8) Министерският съвет приема правилник за устройството, организацията и дейността на Националния съвет.

(9) Условията и редът за избор на юридическите лица с нестопанска цел по ал. 5 се определят в правилника по ал. 8.

Чл. 6б. (1) Националният съвет:

1. определя приоритетите в политиките в областта на превенцията и защитата от домашното насилие на пострадалите лица;

2. осъществява координация, мониторинг и оценка по отношение на изпълнението на политиките и мерките в областта на превенцията и защитата от домашното насилие;

3. разработва и актуализира координационен механизъм за помощ и подкрепа на лица, пострадали от домашно насилие, и го представя за приемане от Министерския съвет, следи за ефективното му функциониране и дава указания и препоръки по прилагането му;

4. разработва национална програма за превенция и защита от домашното насилие въз основа на определените приоритетни дейности за финансиране и я внася за приемане от Министерския съвет, като прави предложения за актуализирането ѝ при необходимост;

5. изисква и получава информация от държавни органи, юридически лица и други, които имат отношение към превенцията и защитата от домашното насилие;

6. създава и поддържа национална информационна система за случаите на домашно насилие, осъществени на територията на страната, или по отношение на български граждани в чужбина, които са потърсили помощ и подкрепа, и списък на юридическите лица, които осъществяват дейности по превенция и защита от домашното насилие по реда на този закон, при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни;

7. обобщава и анализира резултатите от изпълнението на политиките в областта на превенцията и защитата от домашното насилие и предлага мерки за повишаване на тяхната ефективност;

8. публикува и разпространява статистическа информация във връзка с домашното насилие при спазване на изискванията на Закона за статистиката и Закона за защита на личните данни;

9. организира провеждането на информационни, разяснителни и обучителни кампании по въпроси, свързани с домашното насилие;

10. разработва и актуализира проекти на стратегии, програми и планове в областта на превенцията и защитата от домашното насилие и следи и отчита тяхното изпълнение;

11. дава становища и прави предложения за изменение на действащи и за приемане на нови нормативни актове в областта на превенцията и защитата от домашното насилие;

12. разработва проекти на нормативни актове във връзка с превенцията и защитата от домашното насилие и ги внася в Министерския съвет чрез председателя на Националния съвет;

13. одобрява методически документи и указания и участва съвместно с други представители на организации, институции и съдебни органи в разработването на документи, свързани с оценката на риска по този закон;

14. осъществява международно сътрудничество с международни организации и институции с дейност в сферата на превенцията и защитата от домашното насилие, като обменя информация и добри практики;

15. одобрява процедурите по подбор на дейностите, финансирани по реда на чл. 6е, ал. 6 за превенция на домашното насилие и специализираните услуги за защита от домашното насилие и осъществява контрол за изпълнението на условията по договора за финансиране;

16. одобрява програмите за обучение на служители за изпълнение на функции във връзка с превенцията и защитата от домашното насилие;

17. поддържа и развива национална телефонна линия за помощ на лица, пострадали от домашното насилие или в риск, с единен хармонизиран телефонен номер;

18. извършва наблюдение и оценка на въздействието на мерките за превенция и защита от домашното насилие.

(2) Председателят на Националния съвет представя ежегоден доклад за дейността си пред Министерския съвет.

Глава първа „б“
Взаимодействие на Националния съвет с органи и организации

Чл. 6в. (1) За осъществяване на дейността по превенция и защита от домашното насилие Националният съвет взаимодейства с органите на изпълнителната власт, органите на съдебната власт, органите на местното самоуправление и местната администрация и юридическите лица, които работят по превенцията и защитата от домашното насилие.

(2) Взаимодействието по ал. 1 се осъществява чрез:

1. обмен на информация за идентифицираните случаи на насилие, оценката на риска, насочването към компетентните органи и/или организации, определянето на мерките за защита и подкрепа, молбите за защита от домашното насилие и по повод на изпълнението на мерките и /или

2. извършване на съвместни действия при превенцията и защитата от домашното насилие.

Чл. 6г. (1) Взаимодействието за защита, помощ и подкрепа на пострадалите от домашно насилие се осъществява при условията и по реда на координационен механизъм за помощ и подкрепа на лица, пострадали от домашно насилие.

(2) Координационният механизъм по ал. 1 урежда основните процедури на взаимодействие между органите на изпълнителната власт, органите на местното самоуправление и местната администрация и юридическите лица, които осъществяват дейности по превенция и защита от домашното насилие по реда на този закон. Взаимодействието се осъществява на следните етапи:

1. известяване и насочване:

а) идентифициране на случаите на насилие;

б) оценка на риска от гледна точка на живота и здравето на пострадалия с цел адекватно планиране на мерки за защита и за координиран отговор;

в) насочване за ползване на специализирани услуги;

2. определяне на мерки за закрила:

а) определяне на мерки за закрила при пряка и непосредствена опасност от домашно насилие;

б) определяне на мерки за закрила при риск;

3. мерки за дългосрочна подкрепа след прекратяване на насилието - социално включване:

а) психо-социално консултиране и психотерапевтична работа;

б) развиване на умения за реализация на пазара на труда и за реализиране в социалната среда;

в) социално консултиране, застъпничество и активна социална работа.

Глава първа „в“
Национална информационна система

Чл. 6д. (1) Националният съвет създава и поддържа Национална информационна система за превенция и защита от домашното насилие, в която се съхраняват данни за случаите на домашно насилие, осъществени на територията на страната, или по отношение на български граждани в чужбина, които са потърсили помощ и подкрепа, наричана по-нататък „Национална информационна система”.

(2) Националната информационна система по ал. 1 съдържа данни за:

1. актовете на домашно насилие;

2. данни за пострадалите лица и извършителите и взаимоотношенията между тях;

3. вид насилие – физическо, психическо, сексуално, икономическо, ограничаване на права и др.;

4. продължителност на насилието;

5. причинени вреди на пострадалото лице;

6. история на насилието;

7. подадени молби за издаване на заповед за защита, заповед за незабавна защита или искания на прокурора по реда на чл. 8, ал. 2;

8. наложените мерки по този закон, Закона за Министерството на вътрешните работи, Закона за закрила на детето и предоставените социални услуги по реда на Закона за социалните услуги по отношение на лица, пострадали от домашно насилие;

9. юридическите лица, които осъществяват дейности по превенция и защита от домашното насилие по реда на този закон;

10. информация за услугите, ползвани по реда на този закон.

(3) Националният съвет осигурява регистрирането, съхраняването и поддържането в актуално състояние на данните по ал. 2.

(4) Информацията, подлежаща на вписване в Националната информационна система, редът за събирането и предоставянето ѝ, организацията и функционирането на системата и нивото на достъп се определят с правилника за прилагане на закона.

(5) Органите на изпълнителната власт, съдебната власт, органите на местното самоуправление и местната администрация и юридическите лица, които осъществяват дейности по превенцията и защитата от домашното насилие по реда на този закон предоставят на Националния съвет необходимите данни по ал. 2 по ред, определен в правилника за прилагане на закона.

(6) Длъжностните лица от Министерството на вътрешните работи, от Агенцията за социално подпомагане, от Държавната агенция за закрила на детето и органите на съдебната власт имат право на достъп до данните в Националната информационна система.

Глава първа „г“
Превенция и защита от домашното насилие

Чл. 6е. (1) Държавата създава условия за изпълнението на програми за превенция на домашното насилие и специализирани услуги за защита, помощ и подкрепа на лица, пострадали от домашно насилие или в риск.

(2) Органите на изпълнителната и съдебната власт и органите на местното самоуправление и местната администрация организират обучения на лицата, натоварени с дейности по този закон.

(3) Органите на изпълнителната власт, органите на местното самоуправление и местната администрация и юридическите лица, които работят за превенция и защита на лицата, пострадали от домашно насилие или в риск, по реда на този закон разработват, организират изпълнението и изпълняват програмите и услугите, предвидени в чл. 5, ал. 1, т. 6, 8 и 9.

(4) Министерският съвет приема тригодишна национална програма за превенция и защита от домашно насилие в срок до 31 март на съответната година.

(5) Средствата за финансиране на изпълнението на задълженията по националната програма по ал. 4 се определят на базата на средносрочни тригодишни финансови прогнози, изготвени от съответните органи на изпълнителната власт, имащи ангажименти към изпълнението на дейности от програмата.

(6) Със закона за държавния бюджет на Република България за съответната година по бюджета на Министерския съвет се определят средства за финансиране на проекти на лицата по ал. 3, при условие че те осъществяват дейности по този закон, за разработване и изпълнение на:

1. програми за превенция от домашно насилие, които се отнасят:

а) до програми за работа с органите на съдебната власт и с органите на Министерството на вътрешните работи;

б) до обучение на лицата, които извършват превенцията и защитата по закона;

в) до мониторинг на прилагането на закона;

г) до подготовка и провеждане на информационни кампании, семинари и конференции.

2. специализирани услуги за предоставяне на защита, помощ и подкрепа на лица, пострадали от домашно насилие или в риск, които включват:

а) национална телефонна линия за помощ на лица, пострадали от домашно насилие или в риск;

б) социално, психологическо и правно консултиране и специализирани програми за възстановяване и/или защита на лица или деца, жертви на насилие или свидетели, в консултативен център;

в) социално, психологическо и правно консултиране и специализирани програми за възстановяване и/или защита на лица или деца, жертви на насилие или свидетели, в защитено жилище;

3. специализирани програми за преодоляване на агресията и справяне с гнева за извършители на домашно насилие, които програми включват социални и психологически консултации.

(7) Процедурите по избор на юридически лица, които осъществяват превенция от домашно насилие по реда на този закон, условията и редът за финансирането, отчитането и контролът по дейностите по превенция се определят в правилника за прилагане на закона при спазване на правилата за държавните помощи.

Чл. 6ж. (1) По реда на този закон на лице, пострадало от домашно насилие или в риск, се предоставят самостоятелно или като комплекс следните специализирани услуги за защита, помощ и подкрепа от домашно насилие:

1. национална телефонна линия за помощ на лица, пострадали от домашно насилие или в риск, с единен хармонизиран телефонен номер;

2. консултативен център за пострадали от домашно насилие;

3. защитено жилище.

(2) Специализираните услуги по ал. 1 се предоставят съобразно желанието и личния избор на лицата, пострадали от домашно насилие или в риск, и са безвъзмездни. Услугите се предоставят независимо дали пострадалите са изразили съгласие да сътрудничат за разкриване на извършителя на насилието.

(3) Ползването на специализираната услуга по ал. 1 не изключва ползване и на други услуги.

Чл. 6з. На лице, извършило домашно насилие, се предоставя специализирана програма за преодоляване на агресията и справяне с гнева. Програмата може да бъде част от комплекс за специализирани услуги или да се предоставя самостоятелно.

Чл. 6и. При ползване на специализирана услуга или програма по реда на този закон на лицата по чл. 6ж и чл. 6з се предоставя подходяща и навременна информация на разбираем за тях език.

Чл. 6к. Условията, редът и минималните стандарти за предоставяне на специализираните услуги и програми за защита от домашното насилие по реда на този закон, както и финансирането им и контролът се уреждат в правилника за прилагане на закона."

Вариант II

§ 8. Създават се глави първа „а", първа „б", първа „в" и първа „г":

„Глава първа „а"

Национален съвет за превенция и защита от домашното насилие

Чл. 6а. (1) Към Министерския съвет се създава Национален съвет за превенция и защита от домашното насилие, наричан по-нататък „Националният съвет".

(2) Националният съвет е специализиран постоянnодействащ колективен и консултативен орган за осъществяване на държавната политика по превенция и защита от домашното насилие чрез координация,

наблюдение и оценка на политиките и мерките за предотвратяване и борба с домашното насилие.

(3) Председател на Националния съвет е заместник-министър председател, определен от Министерския съвет. Заместник-председател на Националния съвет е министърът на правосъдието.

(4) В състава на Националния съвет се включват министърът на вътрешните работи, министърът на труда и социалната политика, министърът на здравеопазването, министърът на образованието и науката, министърът на младежта и спорта, председателят на Държавната агенция за закрила на детето, изпълнителният директор на Агенцията за социално подпомагане, изпълнителният директор на Националното сдружение на общините в Република България.

(5) В заседанията на Националния съвет по покана от председателя могат да участват омбудсманът на Република България, народни представители, представители на органите на съдебната власт, представители на академичните среди, представители на юридически лица и международни организации с представителства в страната, които извършват дейност по превенция и защита от домашното насилие, ръководители на други държавни органи, представители на органи на местното самоуправление и местната администрация, на професионални и граждански организации, други длъжностни лица и експерти.

(6) Административно-техническото, организационното, експертното и финансовото обслужване на Националния съвет се осъществява от администрацията на Министерския съвет.

(7) Министерският съвет приема правилник за устройството, организацията, и дейността на Националния съвет.

Чл. 6б. (1) Националният съвет:

1. определя приоритетите в политиките в областта на превенцията и защитата от домашното насилие на пострадалите лица;

2. осъществява координация, мониторинг и оценка по отношение на изпълнението на политиките и мерките в областта на превенцията и защитата от домашното насилие;

3. разработва и актуализира координационен механизъм за помощ и подкрепа на лица, пострадали от домашно насилие, и го представя за приемане от Министерския съвет, следи за ефективното му функциониране и дава указания и препоръки по прилагането му;

4. разработва национална програма за превенция и защита от домашното насилие въз основа на определените приоритетни дейности за финансиране и я внася за приемане от Министерския съвет, като прави предложения за актуализирането ѝ при необходимост;

5. изисква и получава информация от държавни органи, юридически лица и други, които имат отношение към превенцията и защитата от домашното насилие;

6. създава и поддържа национална информационна система и национален регистър за случаите на домашно насилие, осъществени на територията на страната, или по отношение на български граждани в чужбина, които са потърсили помощ и подкрепа, и списък на юридическите лица, които осъществяват дейности по превенция и защита от домашното насилие по реда на този закон, при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни;

7. обобщава и анализира резултатите от изпълнението на политиките в областта на превенцията и защитата от домашното насилие и предлага мерки за повишаване на тяхната ефективност;

8. публикува и разпространява статистическа информация във връзка с домашното насилие при спазване на изискванията на Закона за статистиката и Закона за защита на личните данни;

9. организира провеждането на информационни, разяснителни и образователни кампании по въпроси, свързани с домашното насилие;

10. разработва и актуализира проекти на стратегии, програми и планове в областта на превенцията и защитата от домашното насилие и следи и отчита тяхното изпълнение;

11. дава становища и прави предложения за изменение на действащи и за приемане на нови нормативни актове в областта на превенцията и защитата от домашното насилие;

12. разработва проекти на нормативни актове във връзка с превенцията и защитата от домашното насилие и ги внася в Министерския съвет чрез председателя на Националния съвет;

13. одобрява методически документи и указания и участва съвместно с други представители на организации, институции и съдебни органи в разработването на документи, свързани с оценката на риска по този закон;

14. осъществява международно сътрудничество с международни организации и институции с дейност в сферата на превенцията и защитата от домашното насилие, като обменя информация и добри практики;

15. одобрява процедурите по подбор на дейностите, финансирани по реда на чл. бе, ал. 6 за превенция на домашното насилие и специализираните услуги за защита от домашното насилие и осъществява контрол за изпълнението на условията по договора за финансиране;

16. одобрява програмите за обучение на служители за изпълнение на функции във връзка с превенцията и защитата от домашното насилие;

17. поддържа и развива национална телефонна линия за помощ на лица, пострадали от домашното насилие или в риск, с единен хармонизиран телефонен номер;

18. извършва наблюдение и оценка на въздействието на мерките за превенция и защита от домашното насилие.

(2) Председателят на Националния съвет представя ежегоден доклад за дейността си пред Министерския съвет.

Глава първа „б“

Взаимодействие на Националния съвет с органи и организации

Чл. 6в. (1) За осъществяване на дейността по превенция и защита от домашното насилие Националният съвет взаимодейства с органите на изпълнителната власт, органите на съдебната власт, органите на местното самоуправление и местната администрация и юридическите лица, които работят по превенцията и защитата от домашното насилие.

(2) Взаимодействието по ал. 1 се осъществява чрез:

1. обмен на информация за идентифицираните случаи на насилие, оценката на риска, насочването към компетентните органи и/или организации, определянето на мерките за защита и подкрепа, молбите за защита от домашното насилие и по повод на изпълнението на мерките и /или

2. извършване на съвместни действия при превенцията и защитата от домашното насилие.

Чл. 6г. (1) Взаимодействието за защита, помощ и подкрепа на пострадалите от домашно насилие се осъществява при условията и по реда

на координационен механизъм за помощ и подкрепа на лица, пострадали от домашно насилие.

(2) Координационният механизъм по ал. 1 урежда основните процедури на взаимодействие между органите на изпълнителната власт, органите на местното самоуправление и местната администрация и юридическите лица, които осъществяват дейности по превенция и защита от домашното насилие по реда на този закон. Взаимодействието се осъществява на следните етапи:

1. известяване и насочване:

а) идентифициране на случаите на насилие;

б) оценка на риска от гледна точка на живота и здравето на пострадалия с цел адекватно планиране на мерки за защита и за координиран отговор;

в) насочване за ползване на специализирани услуги.

2. определяне на мерки за закрила:

а) определяне на мерки за закрила при пряка и непосредствена опасност от домашно насилие;

б) определяне на мерки за закрила при риск;

3. мерки за дългосрочна подкрепа след прекратяване на насилието - социално включване:

а) психо-социално консултиране и психотерапевтична работа;

б) развиване на умения за реализация на пазара на труда и за реализиране в социалната среда;

в) социално консултиране, застъпничество и активна социална работа.

Глава първа „в“

Национална информационна система

Чл. 6д. (1) Националният съвет създава и поддържа Национална информационна система за превенция и защита от домашното насилие и Национален регистър за случаите на домашно насилие, осъществени на територията на страната, или по отношение на български граждани в чужбина, които са потърсили помощ и подкрепа, наричан по-нататък „Национален регистър”.

(2) Националният регистър е част от националната информационна система по ал. 1 и съдържа база данни за:

1. актовете на домашно насилие;

2. данни за пострадалите лица и извършителите и взаимоотношенията между тях;

3. вид насилие - физическо, психическо, сексуално, икономическо, ограничаване на права и др.;

4. продължителност на насилието;

5. причинени вреди на пострадалото лице;

6. история на насилието;

7. подадени молби за издаване на заповед за защита, заповед за незабавна защита или искания на прокурора по реда на чл. 8, ал. 2;

8. наложените мерки по този закон, Закона за Министерството на вътрешните работи, Закона за закрила на детето и предоставените социални услуги по реда на Закона за социалните услуги по отношение на лица, пострадали от домашно насилие;

9. юридическите лица, които осъществяват дейности по превенция и защита от домашното насилие по реда на този закон;

10. информация за услугите, ползвани по реда на този закон.

(3) Националният съвет осигурява регистрирането, съхраняването и поддържането в актуално състояние на данните по ал. 2.

(4) Информацията, подлежаща на вписване в Националната информационна система, редът за събирането и предоставянето ѝ, организацията и функционирането на системата и нивото на достъп се определят с наредба приета от Министерския съвет.

(5) Органите на изпълнителната власт, съдебната власт, органите на местното самоуправление и местната администрация и юридическите лица, които осъществяват дейности по превенцията и защитата от домашното насилие по реда на този закон предоставят на Националния съвет информация за данните по ал. 2 по ред, определен в наредбата по ал. 4.

(6) Длъжностните лица от Министерството на вътрешните работи, от Агенцията за социално подпомагане, от Държавната агенция за закрила на детето и органите на съдебната власт имат право на достъп до данните в Националната информационна система.

Глава първа „г“

Превенция и защита от домашното насилие

Чл. 6е. (1) Държавата създава условия за изпълнението на програми за превенция на домашното насилие и специализирани услуги за защита, помощ и подкрепа на лица, пострадали от домашно насилие или в риск.

(2) Органите на изпълнителната и съдебната власт и органите на местното самоуправление и местната администрация организират обучения на лицата, натоварени с дейности но този закон.

(3) Органите на изпълнителната власт, органите на местното самоуправление и местната администрация и юридическите лица, които работят за превенция и защита на лицата, пострадали от домашно насилие или в риск, по реда на този закон разработват, организират изпълнението и изпълняват програмите и услугите, предвидени в чл. 5, ал. 1, т. 6 и 8.

(4) Министерският съвет приема тригодишна национална програма за превенция и защита от домашно насилие в срок до 31 март на съответната година.

(5) Средствата за финансиране на изпълнението на задълженията по националната програма по ал. 4 се определят на базата на средносрочни тригодишни финансови прогнози, изготвени от съответните органи на изпълнителната власт, имащи ангажименти към изпълнението на дейности от програмата.

(6) Със закона за държавния бюджет на Република България за съответната година по бюджета на Министерския съвет се определят средства за финансиране на проекти на лицата по ал. 3, при условие че те осъществяват дейности по този закон, за разработване и изпълнение на:

1. програми за превенция от домашно насилие, които се отнасят:

а) до подготовка и провеждане на информационни, разяснителни и образователни кампании;

б) до програми за работа с органите на съдебната власт и с органите на Министерството на вътрешните работи;

в) до обучение на лицата, които извършват превенцията и защитата по закона;

г) до мониторинг на прилагането на закона;

2. специализирани услуги за предоставяне на защита, помощ и подкрепа на лица, пострадали от домашно насилие или в риск, които включват:

а) национална телефонна линия за помощ на лица, пострадали от домашно насилие или в риск;

б) социално, психологическо и правно консултиране и специализирани програми за възстановяване и/или защита на лица, жертви на насилие или свидетели, в консултативен център;

в) социално, психологическо и правно консултиране и специализирани програми за възстановяване и/или защита на лица, жертви на насилие или свидетели в подслон за пострадали от насилие.

3. специализирани програми за преодоляване на агресията и справяне с гнева за извършители на домашно насилие, които програми включват социални и психологически консултации.

(7) Условията и редът за финансирането, отчитането и контролът по дейностите по превенция от домашно насилие по реда на този закон се определят в правилника за прилагане на закона.

Чл. 6ж. (1) По реда на този закон на лице, пострадало от домашно насилие или в риск, се предоставят самостоятелно или като комплекс следните специализирани услуги за защита, помощ и подкрепа от домашно насилие:

1. национална телефонна линия за помощ на лица, пострадали от домашно насилие или в риск, с единен хармонизиран телефонен номер;

2. консултативен център за пострадали от домашно насилие;

3. осигуряване на подслон.

(2) Специализираните услуги по ал. 1 се предоставят съобразно желанието и личния избор на лицата, пострадали от домашно насилие или в риск, и са безвъзмездни. Услугите се предоставят независимо дали пострадалите са изразили съгласие да сътрудничат за разкриване на извършителя на насилието.

(3) Ползването на специализираната услуга по ал. 1 не изключва ползване и на други услуги.

(4) Специализираната услуга по ал. 1, т. 3 следва да се осъществява във всички областни центрове, като за целта във всяка област се гарантира социалната услуга осигуряване на подслон за пострадали от домашно насилие.

Чл. 6з. На лице, извършило домашно насилие, се предоставя специализирана програма за преодоляване на агресията и справяне с гнева. Програмата може да бъде част от комплекс за специализирани услуги или да се предоставя самостоятелно.

Чл. 6и. При ползване на специализирана услуга или програма по реда на този закон на лицата по чл. 6ж и чл. 6з се предоставя подходяща и навременна информация на разбираем за тях език.

Чл. 6к. Условията, редът и минималните стандарти за предоставяне на специализираните услуги и програми за защита от домашното насилие по реда на този закон, както и финансирането им и контролът се уреждат в правилника за прилагане на закона.”.

§ 9. В чл. 7 накрая се поставя запетая и се добавя „районният съд, в чийто район е мястото на извършване на насилието, или друг адрес, на който пострадалото лице фактически пребивава към момента на подаване на молбата.“

Вариант I

§ 10. В чл. 8 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея:

а) В т. 1 изразът “или е поставено под ограничено запрещение”

б) в т. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „лицето, на което са възложени грижи за детето, или лицето, на което детето е поверено”;

в) точка 4 се изменя така:

„4. директора на дирекция „Социално подпомагане“, когато:

а) пострадалото лице е малолетно или непълнолетно;

б) пострадалото лице се намира в безпомощно състояние вследствие на тежко увреждане, заболяване или старост или е поставено под запрещение.“

2. Създават се ал. 2-4:

„(2) Когато пострадалият не може да се защити поради безпомощно състояние или зависимост от извършителя, производството може да се образува и по искане на прокурора.

(3) Когато пострадалото лице е малолетно, то се представлява в производството по този закон от адвокат, вписан в Регистъра за правна помощ на Националното бюро за правна помощ, определен от председателя на бюрото или от оправомощено от него длъжностно лице. Съдът незабавно отправя искане до Националното бюро за правна помощ за определяне на адвокат. Определеният адвокат незабавно пристъпва към изпълнение на задълженията си по предоставяне на правна помощ.

(4) Когато пострадалото лице е непълнолетно, поставено е под запрещение или е в безпомощно състояние вследствие на тежко увреждане, заболяване или старост, съдът може да предостави правна помощ по реда на ал. 3.“

Вариант II

§ 10. В чл. 8 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея:

а) в т. 3 съюзът „или“ се заменя със запетая, а след „попечителя“ се добавя „или приемния родител“.

б) точка 4 се изменя така:

„4. директора на дирекция „Социално подпомагане“, когато:

а) пострадалото лице е малолетно или непълнолетно;

б) пострадалото лице се намира в безпомощно състояние вследствие на тежко увреждане, заболяване или старост или е поставено под запрещение.“.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Когато пострадалият не може да се защити поради безпомощно състояние или зависимост от извършителя, производството може да се образува и по искане на прокурора.“.

Вариант I

§ 11. В чл. 9 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) точка 1 се изменя така:

„1. имената, единния граждански номер съответно личния номер на чужденец или друг идентификационен номер и дата на раждане на молителя; в случаите, в които лицето пребивава краткосрочно на територията на страната - и адрес, на който да бъде призован; по искане на молителя призоваването му може да се извърши чрез телефон, електронен адрес за връчване, телекс, факс или с телеграма;“

б) точка 2 се изменя така:

„2. имената и адреса, на който извършителят може да бъде призован, както и номера на телефона и факса му;“.

2. В ал. 2 думите „чл. 8, т. 2 и 4” се заменят с „чл. 8, ал. 1, т. 2-4 и ал. 2”.

3. В ал. 3 думите „чл. 8, т. 1 се заменят с „чл. 8, ал. 1, т. 1”.

4. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Съдът служебно изисква за страните справки за съдимост и за наложени мерки по този закон и удостоверения дали се водят на психиатричен отчет.”

5. Създават се ал. 5 и 6:

„(5) Съдът извършва и справка за семейната и/или родствената връзка между страните.

(6) Съдът може да изисква служебно и други справки за целите на производството."

Вариант I

§ 12. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

1.Алинея 1 се изменя така:

„(1) Молбата се подава в срок до шест месеца от акта на домашно насилие."

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Срокът по ал. 1 не се смята за пропуснат, когато молбата до съда е подадена чрез общината, кметството или органите на Министерството на вътрешните работи."

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

Вариант II

§ 12. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Молбата се подава в срок до три месеца от акта на домашно насилие.".

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Срокът по ал. 1 не се смята за пропуснат, когато молбата до съда е подадена чрез общината, кметството или органите на Министерството на вътрешните работи.".

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

§ 13. В чл. 11, ал. 3 думите „лица, поставени под запрещение, или лица с увреждания" се заменят с „лица, които са в безпомощно състояние вследствие на тежко увреждане, заболяване или старост или са поставени под запрещение".

§ 14. В раздел I на глава втора се създава чл. 11а:

„Чл. 11а. Когато производството се образува по искане на прокурора, се прилагат чл. 9-11."

§ 15. В чл. 12, ал. 2 думите „чл. 8, т. 2 и 4" се заменят с „чл. 8,

ал. 1, т. 2-4 и ал. 2".

§ 16. В чл. 13 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 накрая се поставя запетая и се добавя „като съдът събира доказателства и по своя инициатива".

2. В ал. 2, т. 1 след думата „докладите" се поставя запетая и се добавя „оценката на риска", а след думите „дирекциите „Социално подпомагане" се добавя „от Министерството на вътрешните работи".

3. В ал. 2 т. 2 се изменя така:

„2. документите, издадени от доставчици на специализирани услуги за защита от домашното насилие."

4. В ал. 3 след думата „доказателства" се добавя „за конкретни факти и обстоятелства".

§ 17. В чл. 14, ал. 1 след думите „другите държавни органи" се поставя запетая и се добавя „както и лицата, посочени в чл. 13, ал. 2, т. 1 и 2" и се поставя запетая.

§ 18. Член 15 се изменя така:

„Чл. 15. (1) В заседанието за разглеждане на молбата съдът не приканва страните към спогодба и не ги напътва към медиация.

(2) При разглеждане на делото и постановяване на решението съдът взема предвид и актовете на насилие, извършени преди срока по чл. 10, ал. 1, ако има доказателства за тях, с цел индивидуализация на мерките за защита по чл. 5, ал. 1.

(3) Ако до приключване на съдебното дирене в първоинстанционното производство ответникът извърши нов акт на домашно насилие спрямо молителя, последният може да предяви допълнителна молба за защита, която съдът разглежда в рамките на образуваното производство.

(4) Съдът извършва оценка на риска по методика, определена в правилника за прилагането на Закона за защита от домашното насилие.

(5) Когато в хода на производството се установят данни за престъпление от общ характер, съдът изпраща преписи от материалите, съдържащи тези данни, до съответната прокуратура.

(6) Наличието на постановено решение, с което е издадена заповед за защита, не е пречка молителят да предяви срещу същия ответник нова

молба за защита в случаите, в които ответникът е извършил акт на домашно насилие спрямо същия молител след приключване на съдебното дирене в първоинстанционното производство.

(7) Съдът се произнася с решение в открито заседание. При фактическа и правна сложност съдът може да посочи деня, в който ще обяви решението си, от който ден тече срокът за обжалването му.

(8) При уважаване на молбата съдът издава заповед за защита, която има действие за срока по чл. 5, ал. 2.

(9) В случаите на висящ съдебен спор между родителите по упражняване на родителските права, по определяне местоживеенето на детето или режима на личните отношения, препис от заповедта за незабавна защита и/или заповедта за защита, съдържаща мярка по чл. 5, ал. 1, т. 5, се изпраща на съответния съд, който в едноседмичен срок от постъпване на преписа на заповедта се произнася с определение относно необходимостта от служебно постановяване на привременни мерки или изменение на вече определени привременни мерки в рамките на висящия спор.

(10) Издадената заповед за защита по чл. 15 или заповедта за незабавна защита по чл. 18 и 19 от този закон се прилагат с приоритет пред постановени привременни мерки или решения в спорове за родителски права.“

§ 19. В чл. 16 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „чл. 21, ал. 3” се заменят с „чл. 21, ал. 4 и 5”.

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Когато е наложена мярка по чл. 5, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5 и 7, решението и заповедта се връчват на страните, като копие от тях се изпраща и на районните управления на Министерството на вътрешните работи по настоящия адрес и на установения в хода на производството адрес на извършителя, както и по посочения от пострадалото лице адрес.”

3. Създава се ал. 4:

„(4) В случаите по чл. 8, ал. 1, т. 4 и ал. 2 решението и заповедта се връчват и на дирекция „Социално подпомагане“ с указание за проследяване на случая за срок, не по-кратък от една година.“

§ 20. В чл. 17, ал. 1, изречение първо думите „връчването му“ се заменят с „постановяването му в открито заседание или от деня, в който е посочено, че решението ще бъде обявено”.

Вариант I

§ 21. В чл. 18 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се създава изречение второ: „Заповедта за незабавна защита подлежи на незабавно изпълнение.“

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Заповедта по ал. 1 се връчва на страните. Копие от заповедта се изпраща служебно, включително по факс или електронна поща, до районните управления на Министерството на вътрешните работи по настоящия адрес и на установения в хода на производството адрес на извършителя, както и по посочения от пострадалото лице адрес.”

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Когато от данните по делото е видно, че е необходимо да се предприемат мерки по Закона за закрила на детето, и при налагане на мерки по чл. 5, ал. 1, т. 6, 8 и 9 съдът уведомява директора на дирекция „Социално подпомагане” по настоящия адрес и на установения в хода на производството адрес на извършителя, както и на посочения от пострадалото лице адрес.”

4. В ал. 5 думите „чл. 8, т. 2 и 4“ се заменят с „чл. 8, ал. 1, т. 2, 3 и 4 и ал. 2”.

Вариант II

§ 21. В чл. 18 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се създава изречение второ: „Заповедта за незабавна защита подлежи на незабавно изпълнение.“.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Заповедта по ал. 1 се връчва на страните. Копие от заповедта се изпраща служебно, включително по факс или електронна поща, до районните управления на Министерството на вътрешните работи по настоящия адрес и на установения в хода на производството адрес на извършителя, както и по посочения от пострадалото лице адрес.”.

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Когато от данните по делото е видно, че е необходимо да се предприемат мерки по Закона за закрила на детето, и при налагане на мерки по чл. 5, ал. 1, т. 6 и 8 съдът уведомява директора на дирекция „Социално подпомагане" по настоящия адрес и на установения в хода на производството адрес на извършителя, както и на посочения от пострадалото лице адрес.".

4. В ал. 5 думите „чл. 8, т. 2 и 4" се заменят с „чл. 8, ал. 1, т. 2, 3 и 4 и ал. 2".

§ 22. Член 19 се изменя така:

„Чл. 19. (1) Заповед за незабавна защита се издава и изменя по искане на молителя/пострадалото лице или служебно от съответния районен или окръжен съд, пред когото делото е висящо, при всяко положение на делото, независимо от предходно постановен отказ или отмяна на издадена заповед за незабавна защита.

(2) Заповедта за незабавна защита не подлежи на обжалване и има действие до издаването на заповедта за защита или до отказа на съда, освен ако съдът не посочи друг по-дълъг срок на действие.

(3) При прекратяване на производството по делото издадената заповед за незабавна зашита се обезсилва и влязлото в сила определение се изпраща на районните управления на Министерството на вътрешните работи и на дирекция „Социално подпомагане" по настоящия адрес и на установения в хода на производството адрес на извършителя, както и по посочения от пострадалото лице адрес."

§ 23. В чл. 21 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) При наложена мярка по чл. 5, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5 и 7 полицейските органи следят за изпълнението на заповедта."

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Когато е наложена мярка по чл. 5, ал. 1, т. 2, извършителят се отстранява от съвместно обитаваното жилище със съдействието на полицейските органи от районното управление на Министерството на вътрешните работи по местонахождението на жилището."

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) При наложена мярка по чл. 5, ал. 1, т. 6 юридическите лица, които изпълняват програмите, следят за изпълнение на заповедта."

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и се изменя така:

„(4) В случаите по ал. 1 при неизпълнение на заповедта на съда полицейският орган, констатирал нарушението, задържа нарушителя и уведомява незабавно органите на прокуратурата.“

5. Създава се ал. 5:

„(5) При неизпълнение на наложената мярка по чл. 5, ал. 1, т. 6 юридическите лица, които изпълняват програмите, незабавно уведомяват прокуратурата.“

§ 24. В чл. 22 думите „наложените глоби и” се заличават.

§ 25. В чл. 23 думите „Софийски градски съд” се заменят с „Окръжния съд по постоянния или настоящия си адрес, а ако няма такъв в Република България - от Софийския градски съд“.

§ 26. В чл. 24, ал. 3 думите „Софийския апелативен съд” се заменят със „съответния апелативен съд”.

§ 27. В чл. 25 думите „Софийския градски съд” се заменят с „компетентния съд по чл. 23.”

Вариант I

§ 28. След чл. 27 се създава подразделение „Допълнителна разпоредба“ с нов § 1:

„Допълнителна разпоредба

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Национална телефонна линия за помощ на лица, пострадали от домашно насилие или в риск, с единен хармонизиран телефонен номер“ е безплатна телефонна линия с национално покритие и единен хармонизиран телефонен номер за сигнализиране относно случаи на домашно насилие, информиране, консултиране, насочване на пострадали от домашно насилие лица или лица в риск, при спазване на поверителност и анонимност за лицата. Телефонната линия е достъпна денонощно, седем дни в седмицата, през всички дни на годината.

2. „Консултативен център за пострадали от домашно насилие” е самостоятелна услуга или комплекс от интердисциплинарни

специализирани услуги за пълнолетни лица и/или деца, пострадали от домашно насилие, с които се предоставя психологическа, социална и правна помощ и които са насочени към осигуряване на подкрепа за пострадалите едновременно с ползването или след ползването на други специализирани услуги.

3. „Защитено жилище" е специализирана услуга за защита на пълнолетни лица и техните деца, пострадали от домашно насилие, която се състои във временно настаняване в безопасна среда."

4. "Свързани лица" по смисъла на чл. 6а, ал. 5 са:

а) лицата, в чийто управителен орган участва едно и също юридическо или физическо лице;

б) лицата, в чийто върховен орган участва едно и също юридическо или физическо лице, което може да наложи или да възпрепятства вземането на решения;

в) лицата, едното от които е член на Националния съвет и чийто представител в Националния съвет се намира в йерархична зависимост от другото по силата на трудово правоотношение;

г) лицата, едното от които е член на Националния съвет и е получило възнаграждение от другото по силата на гражданско правоотношение в общ размер над 10 000 лв. през последните дванадесет месеца от датата на избора му за член на Националния съвет;

д) лицата, едното от които е член на Националния съвет и е получило дарение и/или грантово финансиране от другото в общ размер над 10 000 лв. през последните дванадесет месеца от датата на избора му за член на Националния съвет;

е) лицата, едното от които упражнява контрол спрямо другото;

ж) лицата, чиято дейност се контролира от трето лице или от негово дъщерно юридическо лице.

5. "Контрол" по смисъла на б. е) и ж) от т. 4 е налице, когато контролиращият:

1. притежава пряко или косвено или по силата на споразумение с друго лице повече от половината от гласовете във върховния орган на друго лице, или

2. има възможност да определя пряко или непряко повече от половината от членовете на управителния или върховния орган на друго лице, или

3. може по друг начин да упражнява решаващо влияние върху вземането на решения във връзка с дейността на юридическото лице.

Вариант II

§ 28. След чл. 27 се създава подразделение „Допълнителна разпоредба“ с нов § 1:

Допълнителна разпоредба

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Национална телефонна линия за помощ на лица, пострадали от домашно насилие или в риск, с единен хармонизиран телефонен номер“ е безплатна телефонна линия с национално покритие и единен хармонизиран телефонен номер за сигнализиране относно случаи на домашно насилие, информиране, консултиране, насочване на пострадали от домашно насилие лица или лица в риск, при спазване на поверителност и анонимност за лицата. Телефонната линия е достъпна денонощно, седем дни в седмицата, през всички дни на годината.

2. „Консултативен център за пострадали от домашно насилие” е самостоятелна услуга или комплекс от интердисциплинарни специализирани услуги за пълнолетни лица и/или деца, пострадали от домашно насилие, с които се предоставя психологическа, социална и правна помощ и които са насочени към осигуряване на подкрепа за пострадалите едновременно с ползването или след ползването на други специализирани услуги.

3. „Осигуряване на подслон” е специализирана услуга за осигуряване на временно настаняване в безопасна среда на лица в кризисна ситуация и на лица, пострадали от домашно насилие”.

§ 29. В Заключителните разпоредби досегашният § 1 става § 1а.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 30. Производствата по молби, искания и жалби, постъпили до влизането в сила на този закон, се разглеждат по досегашния ред.

Вариант I

§ 31. (1) В тримесечен срок от обнародването на този закон в „Държавен вестник“ Министерският съвет определя председател на

Националния съвет за превенция и защита от домашното насилие и приема правилника по чл. 6а, ал. 8.

(2) В тримесечен срок от обнародването на този закон в „Държавен вестник“ юридическите лица, които предлагат програми за превенция и защита от домашното насилие по реда на този закон, представят на Националния съвет за превенция и защита от домашното насилие актуализирани списъци на услугите и програмите, които предоставят.

(3) В шестмесечен срок от обнародването на този закон в „Държавен вестник“ Министерският съвет привежда в съответствие с него Правилника за прилагане на Закона за защита от домашното насилие (обн., ДВ, бр. 45 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 47 от 2012 г., бр. 50 и 60 от 2014 г.; Решение № 9744 на Върховния административен съд от 2014 г. – бр. 100 от 2014 г.).

(4) В дванадесетмесечен срок от обнародването на този закон в „Държавен вестник“ Националният съвет изгражда Националната информационна система по чл. 6д.

Вариант II

§ 31. (1) В тримесечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет определя председател на Националния съвет за превенция и защита от домашното насилие и приема правилника по чл. 6а, ал. 7.

(2) В тримесечен срок от влизането в сила на този закон юридическите лица, които предлагат програми за превенция и защита от домашното насилие по реда на този закон, представят на Националния съвет за превенция и защита от домашното насилие актуализирани списъци на услугите и програмите, които предоставят.

(3) В шестмесечен срок от влизането в сила на този зако Министерският съвет привежда в съответствие с него Правилника за прилагане на Закона за защита от домашното насилие (обн., ДВ, бр. 45 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 47 от 2012 г., бр. 50 и 60 от 2014 г; Решение № 9744 на Върховния административен съд от 2014 г. — бр. 100 от 2014 г.).

(4) В шестмесечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет приема наредбата по чл. 6д, ал. 4.

(5) В шестмесечен срок от влизането в сила на този закон Министерският съвет осигурява изпълнението на разпоредбата на чл. 6ж, ал. 4.

§ 32. В Закона за правната помощ (обн., ДВ, бр. 79 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 17 и 30 от 2006 г., бр. 42 от 2009 г., бр. 32, 97 и 99 от 2010 г., бр. 9, 82 и 99 от 2011 г., бр. 82 от 2012 г., бр. 15 и 28 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 97 от 2016 г., бр. 13 и 63 от 2017 г., бр. 7, 56, 77 и 92 от 2018 г. и бр. 24 и 101 от 2019 г.) в чл. 23 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 4:

„(4) В производствата по Закона за защита от домашното насилие съдът допуска правна помощ, като съобразява евентуално състояние на зависимост на жертвата от извършителя, водещо до невъзможност да използва притежаваното имущество, както и други обстоятелства, препятстващи ефективната правна защита.“

2. Досегашната ал. 4 става ал. 5.

§ 33. Законът влиза в сила от 1 януари 2024 г., с изключение на:

1. параграф 8 относно чл. 6а и чл. 6б; § 12 и § 32, които влизат в сила от деня на обнародването на този закон в „Държавен вестник“;

2. параграф 8 относно чл. 6д, който влиза в сила дванадесет месеца след обнародването на този закон в „Държавен вестник“.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ:

СТОЮ СТОЕВ